

125 anys del Primer de Maig

Enguany commemorarem els 125 anys de la convocatòria del Primer de Maig. El 1890, un any després que aquesta data fos fixada pel Congrés Obrer Socialista celebrat a París en homenatge als treballadors de Chicago condemnats a mort per reivindicar la jornada laboral de 8 hores, la Unió General de Treballadors impulsava des de Barcelona la primera celebració de la Diada del Treball que es convocava al conjunt de l'Estat espanyol.

Un míting al teatre Tívoli, seguit d'una manifestació de treballadors des de la Rambla de Barcelona fins arribar al Passeig de Colom, on es van concentrar més de 25.000 persones, van demostrar l'enorme força emergent que esdevenia el sindicalisme representat per les incipients organitzacions obreres en aquell context en què la industrialització va fer aflorar el conflicte social amb la classe treballadora com a principal motor de canvi i transformació social.

El moviment obrer d'ara i les organitzacions sindicals som hereus d'aquella primera convocatòria. L'esperit de lluita pels drets i per la justícia social va inspirar aquell moment germinal com ens inspira en aquests moments en què totes les conquestes socials i laborals semblen trontollar a mans d'un model econòmic que intenta fer-nos retrocedir a aquells temps en què a la precarietat laboral se li deia explotació del treballador, encara que signifiquin la mateixa cosa.

Al llarg d'aquests 125 anys en què el moviment obrer ha mantingut viva la flama d'aquell Primer de Maig, el sindicalisme de classe ha hagut d'afrontar enormes adversitats per assolir les seves reivindicacions. I tot i els gran avenços realitzats amb lluita i sacrifici individual i col·lectiu, la brutal crisi econòmica i el retrocés en matèria de drets i salaris ha deixat en evidència que és necessari defensar cada dia les fites aconseguides perquè les amenaces són permanents.

Però perquè som hereus d'aquella vella lluita, també ho som de la tenacitat dels que la van protagonitzar des d'aleshores fins ara. Del seu esperit batallador i incansable. De la seva consciència que el combat és llarg i els beneficis són segurs encara que no immediats. Cada celebració del Primer de Maig ha estat l'entrega d'un relleu de perseverança que ha circulat de generació en generació de treballadors que mai no han perdut el seu origen ni la seva identitat. I que mai no han deixat de fixar la mirada en un horitzó de llibertat, d'igualtat i de fraternitat.

Ens enfrontem avui, 125 anys després d'aquella primera convocatòria del sindicalisme de classe de l'Estat espanyol, a reptes que són diferents però a la vegada signifiquen el mateix. Els drets socials i laborals estan amenaçats i convé agrupar les nostres forces

per no retrocedir, com ho pretenen unes patronals que tenen objectius massa semblants a les del segle XIX. I ho hem de fer d'ídèntica manera que els nostres fundadors, mirant de cara a la dura realitat, vinculant-nos incondicionalment als anhels de justícia i igualtat d'aquells a qui representem i amb el coratge i la valentia dels que saben que el camí serà ple de sacrificis que s'hauran d'afrontar inevitablement.

Enguany fa 125 anys des que un grapat d'obriers i obreres es van reunir al Teatre Tívoli per aixecar acta de les nostres reivindicacions. Per deixar palès davant dels poderosos que exigíem la jornada de 8 hores, l'eradicació del treball infantil, el descans setmanal i el dret a la salut en el treball.

Ara fa 125 anys que milers de somniadors i somniadores van baixar en manifestació la Rambla de Barcelona per indicar que mai no deixaríem de caminar amb pas ferm en la construcció d'una societat més justa i solidària.

125 anys després mantenim l'esperit d'aquella concentració multitudinària de treballadors i treballadores al Passeig de Colom de Barcelona que va sobtar tothom per la seva força. Mantenim plenament vigent la seva esperança i ara més que mai esdevindrem eina de futur en mans d'una immensa majoria.

La UGT de Catalunya és i sent aquest lligam amb aquells sindicalistes que van construir les bases de les primeres organitzacions obreres i ens van deixar el llegat simbòlic del Primer de Maig. La seva lluita d'ahir està profundament vinculada amb les conquestes socials que hem gaudit avui. I les seves il·lusions són les mateixes que les nostres quan afrontem els reptes del nostre temps. Estem convençuts que haurem de resistir primer per avançar després. Tan convençuts com que la victòria serà nostra.

Visca el Primer de Maig!

Visca la Classe Treballadora!

1 de maig de 2015